

Một Thời Làm Lộng

Trần Chân Hải K 18/ Đệ Nhị Xử Nữ HQNT

Thân tặng thủy thủ đoàn các Tuần Duyên Hạm QLVN

Chiến hạm đang neo nghỉ ngơi tại Cầu Đá Nha Trang sau chuyến tuần duyên ngoài khơi Qui Nhơn; thủy thủ đoàn chưa ai được lệnh đi bờ, riêng ông Hạm đã tách một mạch về nhà hú hí với vợ con. Chiếc tuần duyên hạm trang bị 6 máy Gray Marine, vận tốc tối đa 14 kts mang tên hòn đảo con Ruà ngoài khơi Phan Thiết, sơn màu xám đậm, xem ra rất oai phong hết như một khu trục hạm tí hon; tuy nhiên khi mở hết tốc lực chú bé này không đuổi kịp ghe đánh cá Thái Lan. Riêng thủy thủ đoàn PGM rất dễ thương gồm một giàn hạ sĩ quan rất lão luyện về nghề biển cai quản một đám thủy thủ lau nhau mới ra trường. Ban Tham Mưu gồm một ông Hạm khoá

13 và một ông phó K 18, sĩ quan đệ tam khoá 20 và một ông nhô khoá OCS.

Đang thiu thiu trên đài chỉ huy, ông hạ sĩ quan vô tuyến từ dưới phòng truyền tin chui lên nhét vào tay ông phó một công điện hoá tốc: Chiến hạm nhận lệnh di chuyển khẩn cấp đến Cam Ranh.

Cả tàu nhón nháo. Ông Hạm đi về nhà mà không cho biết địa chỉ nơi mô, thế làm sao mà xoay sở đây, ông phó chưa bao giờ được ông Hạm huấn luyện cho rời cầu, cặp cầu và hải hành sơ lô, thế thì nằm thao bị giờ. Ông phó hết ở trong đài chỉ huy đi ra, lại đi vô, đi từ cánh gà bên trái qua cánh gà phía bên phải, mồ hôi rịn ra như tắm. Rốt cuộc ông ta nổi máu liều tự nhủ, mình đã hải hành suốt vùng vịnh Thái Lan, Phú Quốc, Nam Du, Quần Đảo Hải Tặc, từ mũi ông Đồi đến mũi Kê Gà, từ cặp Varella đến mũi Dinh không kể đến những chuyến tuần dương trên vịnh Bắc Việt, đã từng lê gót từ Sasebo, đến Okinawa, từ Yokosuka đến vịnh Subic thì sá gì từ Nha Trang vào Cam ranh chưa đây 20 hải lý.

Ông phó bèn ra lệnh cho thủy thủ đoàn vào nhiệm sở vận chuyên; những gì ông học vận chuyên tại Trung Tâm Huấn Luyện Hải Quân Nha Trang khi cặp và rời cầu chiếc LCVP nhỏ xíu ông bèn áp dụng vào chiếc tuần duyên hạm này, sau

khi ra lệnh cho máy tả tiến một, máy hữu lùi 2, tay lái 30, tháo dây số 1, chiếc PGM lừng lững rời cầu Đá một cách êm thấm, thừa cơ hăng máu ông phó cho chiếc PGM quay tại chỗ, biển sủi bọt quanh chiếc PGM vẽ một vòng quay ngoạn mục, lập tức ngay sau đó phó hạm ra lệnh hai máy tiến full theo hải đạo vẽ sẵn trực chỉ Cam Ranh. Hai anh cố vắn Mèo nhìn hạm phó điều khiển chiến hạm rời cầu, họ trở mắt huyết sáo ngạc nhiên. Ông phó ra mặt ngẫu, chẳng nói chẳng rằng giao phiên cho sĩ quan trực và bỏ xuống phòng ngủ làm một giấc la siết.

Bỏ hòn Tre sau lưng chiến hạm lướt sóng bon bon trên một vùng biển gợn sóng long lanh màu xanh tím, nhuộm thêm ánh vàng óng ả của nắng chiều, vẽ lại sau lái một vệt sóng trắng xoá.

Cuộc sống của thủy thủ đoàn trên chiếc chiến hạm nhỏ bé này rất thú vị nhưng cũng đầy cam khổ; nhất là khi đi vào những vùng biển đầy sóng gió chung quanh vịnh Vạn Phong, hay hộ tống những quân vận đỉnh tốc độ như ruà bò trong lúc biển động mạnh trên vùng biển nâu đầy phù sa ngoài khơi Cà Mau. Đôi khi thủy thủ đoàn chỉ có độc cơm trắng chan nước mắm ăn cho qua bữa, sóng gió làm những thủy thủ đầy đà chì sóng nhất cũng bị vật cho đến khi mặt mũi xanh lè, mắt vàng uom.

Vui nhất là những đêm trăng sáng, thày trò vùng vẫy lội bì bõm từ con tàu thân yêu vào hòn Máu trong quần đảo Poulo Dama, những đốm lân tinh quanh quần bên những bước chân trong làn nước ấm trong vắt, ráng lội lên đảo để đáp lại lời hẹn hò chén thù, chén tạc với dân chài tha thiết mời mọc.

Bước lên đài chỉ huy trong đêm tối mịt mùng, giữa những cơn gió mát thổi lồng lộng, ông phó đảo mắt nhìn về rặng núi mờ mịt mây mù bao phủ vùng vịnh Cam Ranh, trên màn ảnh

radar cả một mớ echo hỗn độn. Chiến hạm hải hành lúc đó chỉ căn cứ vào việc định vị trí bằng radar, nên nhận định lộn echo đảo lộn với mây là tàu sẽ va vào núi chìm lìm. Xác định lại vị trí hải hành phỏng định với hải hành bằng radar cho thấy có sự khác biệt, nhưng ông phó thừa biết là vào khu Market Time có hai cửa vào, một cửa lớn và một cửa nhỏ. Ông ta nghĩ rằng để cho ông Hạm, thủy thủ đoàn và nhất là hai tên cố vấn Mèo nể phục, thì không cách gì cho bằng là ông ta “phải” dắt chiến hạm vào Cam Ranh bằng lối cửa nhỏ trong đêm tối mịt mù như thế này.

Ông phó đã từng đưa chiến hạm vào cái cửa nhỏ hẹp này mà bề ngang chỉ vừa để con tàu lách qua giữa cơn sóng bủa giữa những gành đá mập mạp một lần giữa ban ngày, ban mặt và một lần khác trong chuyến đi tuần ngoài khơi Chu Lai, ông ta đã từng cả gan thừa lúc ông Hạm ngủ say đã tự ý rời hải đạo tuần tiễu liêu lĩnh đi đường tắt vào giữa hai hòn đá mang danh là Trâu Năm chơi voi giữa biển, các thủy thủ đương phiên xanh mặt khi thấy một xác tàu chìm nằm chình ình ngay cạnh hòn đá lớn. Riêng ông phó cũng cảm thấy lạnh xương sống, toát mồ hôi khi băng qua hai hòn đá đen thui, con tàu bị sức gió và sóng lừng như Hai anh chàng cố vấn cứ thấy ông phó nhón nhác như gà mắc đẻ, chúng tưởng ông ta là tay mơ không biết đường nên miệng cười đều chỉ chỗ vào khu có đèn sáng. Chúng có biết đâu ông phó đang dờ máu liêu muốn đi vào cửa nhỏ bằng radar, nhưng trên màn ảnh rada không thể nào phân biệt được lối vào, trong khi đó cửa lớn đang rộng tay chào đón. May cho trời phật phù hộ, ông phó tỉnh táo, cơn liêu bị gió Cam Ranh thổi bay mất, vì nhớ lại kinh nghiệm lạnh gáy khi băng qua hai hòn Trâu Năm, ông bèn bắt phao định vị trí và cho tàu tiến vào Cam Ranh bằng ngõ cửa lớn.

tàu Market Time dài ngoằng, mặt biển và cầu tàu lấp lánh phản chiếu dưới ánh đèn sáng chói. Các chiến hạm lớn nhỏ cặp san sát hai bên, chỉ có một khoảng trống vừa cho chiếc PGM bên trái, ông phó nhanh trí lừa canh một góc độ thích hợp và ra lệnh cho vận chuyển lái theo hướng la bàn, ông hạ lệnh bớt máy xuống hai máy tiến một, khi tới gần cầu khoảng 30 yards, ông cho hai máy ngưng, chiến hạm trôi từ từ về phía cầu tàu với góc độ tối ưu. Sau khi chú em thủy thủ trọng pháo trẻ nhất chiến hạm ném dây số một và nhảy tót lên cột chặt vào bit trên cầu, khi con tàu cọ nhẹ vào cầu tàu, ông phó cho tay lái hết bên trái, máy tả lùi một, con tàu cặp ngon ơ vào cầu tàu như để, lườn tàu cọ êm ái vào những dây trái độn khổng lồ bên cầu tàu như đầu chú bé tựa vú mẹ. Hai anh cố vắn tròn xoe mắt, bắt tay cảm ơn ông phó và lừng lững xách ba lô rời chiến hạm vừa nheo mắt

nhìn ông phó

Sáng bảnh mắt ông phó đứng trên đài chỉ huy, nóc một ngục cà phê, rít một hơi Bastos xanh quân tiếp vụ, chợt ông nhác thấy bóng Hạm trưởng đang thất thểu đi dọc theo cầu tàu về phía chiến hạm, vẫn dáng gầy gò, hai gò má cao nhô cao trên khuôn mặt hốc hác đầy tàn nhang, ông ta vẫn mặc chiếc áo pull over lính màu cứt ngựa rộng thùng thình muôn thuở. Ông Hạm bước lên cầu tàu, ông phó giơ tay chào ông Hạm, ông ấy chẳng thèm chào lại mà lại còn ném cặp mắt gườm gườm vào mặt ông phó, không nói không rằng nhưng ngụ ý một quả răn đe: *“Khá đấy, nhưng đừng có mà lừng!!!”*

Ông già 72 tuổi cất tiếng la thất thanh trong đêm tối: *“Cứu tôi với, cứu tôi với”*. Hai nàng tiên cá đang diu ông từ chiếc PGM bị gãy vụn bên những gánh đá xuống thủy cung để chào Long Hải Đại Vương; nhưng ông nghệt thở quá, nước tràn vào hai lá phổi làm ông ho sặc sụa, tim ông đập thùm thụp như trong chầu, dù hai nàng tiên cứ cố tình cạ những

trái đào tiên môn môn vào thân thể còm cõi của ông, nhưng ông coi như ne pas.

Ông hét toáng lên: “Bà Biển Xanh ơi cứu tôi với”.

Bà già tên Biển Xanh lay ông mạnh như lay cây cổ thụ: “Cái nhà ông này cứ tối đến là cứ la lối làm chẳng ai ngủ được. Quên cái PGM và cái máu liều của ông đi!”

Ông già hoàn hồn tỉnh ngủ và nhủ thầm: “May quá, cuộc đời này không nên tìm cửa hẹp,

cứ đường có cửa rộng thênh thang mà đi”.

Trần Chân Hải

- Hình ảnh lấy trên Google Image chỉ có tính cách trình bày cho bài viết.

- Tình tiết trong bài dựa vào một sự kiện có thực, có thêm vài hư cấu thêm mắm, thêm muối cho vui. Quý vị đọc cho đỡ buồn để nhớ lại một thời đi biển.